

TEADUSPROJEKT

Bradley Salmond III
(Põhineb tõestisündinud lool.)

Lugu leidis aset Ameerika Ühendriikides.

Bradley kallas veel ühe topsi liiva oma ämbrisse. Tal läks palju vaja!

Peatselt oli koolis teadusfestival. Bradley valmistas mudelit, mis näitas tsunamide toimimist. Ta õppis, et tsunami on hiidlaine, mille põhjustab ookeanis toimuv maavärin. Ta tahtis, et tema projekt oleks täiuslik. Ehk õnnestuks tal auhind võita!

Kui tema ämber oli täis, siis kogus Bradley mõned toikad. Seejärel leidis ta keldrist plastikust kasti ja mõned väikesed mängumajad.

Bradley valas liiva kasti, et valmistada maa. Ta asetaski hoolikalt majad ja puud. Järgmiseks oli põnev osa – vesi! Kui ta vee sisse valas, siis võis ta lükata papitüki läbi vee, et tekitada laine.

Aga siis tegi ta vea. Ta valas liiga palju vett. Majad jäid vee alla ning ta polnud isegi lainet veel teinud. Märg liiv tekitas mudase segaduse.

Bradley kutsus köögis olevat ema. „Mida ma peaksin nüüd tegema? Ma panin liiga palju vett.”

„Sellest pole midagi. Sa võid lihtsalt otsast peale alustada,” ütles ema. „Teeme seda koos ja möödame vähehaaval.”

„Olgu.” Bradley lasi pea norgu ja läks õue rohkem liiva tooma.

Seekord nad mõõtsid hoolikalt õige koguse vett ja valasid selle sisse. Bradley liigutas papitükki ning vaatas, kuidas lained vastu liiva läksid. See töötas!

Seejärel töötasid ema ja Bradley koos tema plakati kallal. Ta hakkas kirjutama tsunamide kohta lõbusaid fakte. Aga sõnad ei mahtunud paberile ära.

„Ma ei taha seda kõike uuesti kirjutada!” ütles Bradley. Ta pea hakkas valutama.

„Me ei pea kõike uuesti kirjutama,” ütles ema. „Me võime selle ümber sõnastada, nii et see mahub paberile.”

Bradley ägas. Tema plakat ei näinud üldse välja nii, nagu ta tahtis. „Ma ei taha seda teha. See näeb kole välja, kui sõnad ei mahu täiuslikult.”

„Õppimine võib olla raske.” Ema kallistas teda.

„Mõnikord teeme vigu. Aga on tähtis mitte alla anda. Taevane Isa tahab, et me jätkaksime proovimist. Nii et teeme pausi ja lõpetame selle hommikul.”

„Taevane Isa tahab, et me jätkaksime proovimist.”

Järgmisel hommikul nad lõpetasid plakati. See ei olnud täiuslik, aga see ei tekitanud enam Bradleys paha tuju.

Lõpuks jõudis kätte teadusfestival. Ema viis Bradley kooli. „Pea meeles,” ütles ta, „sa tegid palju tööd ja õppisid palju. Ja just see ongi oluline.”

Bradley viis oma projekti suurde võimlasse. Võimla oli täis projekte ja plakateid. Kõik neljandikud istusid ja ootasid oma korda, et oma projektist rääkida.

Peatselt oli Bradley kord. Ette kõndides lõi ta süda kiiresti. Mis siis, kui kõik läheb valesti? Bradley lükkas papitüki läbi vee ja näitas kohtunikele, kuidas lained vastu maad läksid.

„Mis neid suuri laineid ookeanis põhjustab?” küsis üks kohtunikest.

„Suuri laineid põhjustab ... Bradley pea oli tühi. „Ma ei mäleta. Aga võin teile rääkida ägedaid fakte tsunamide kohta.” Ta luges neile ette plakatil olevad faktid.

Pärast kooli ronis Bradley oma projektiga autosse.

„Kuidas sul läks?” küsis ema.

„Mitte päris nii, nagu tahtsin.” Bradley naeratas. „Aga ma andsin endast parima ja ei andnud alla.”

„Meie saatust ei otsusta mitte see, kui palju kordi me komistame, vaid see, mitu korda me tõuseme, end tolmust puh-taks pühime ja edasi läheme.”

Vanem Dieter F. Uchtdorf Kaheteistkümneme Apostli Kvoorumist. „Tõuse kohe püsti!” – 2013. a sügisene üldkonverents.

